

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Legenda Aurea - Cod. Aug. perg. 256

Jacobus <de Voragine>

[S.l.], [14. Jahrh.]

De sancta Iuliana

[urn:nbn:de:bsz:31-66161](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-66161)

di iusticia faceret q[ui]s[que] et scia[n]t miserabi-
 le mont. **¶** V[er]u[m] aut[em] quada[m] vice man[us]
 sibi lanat[is] quida[m] ep[iscopu]s ad illa[m] senari
 fecit degna quida[m] ecc[lesi]e postmod[um] amul
 fuit. **¶** Cui in quoda[m] loco deuoluitate
 magis monastriu[m] q[uam] sanare uel[et] quida[m]
 ep[iscopu]s p[ro]p[ri]e ciuitatis uolente hoc susti-
 uis. iussit famulos suos. ut aut[em] ip[s]i
 euident aut[em] ecc[lesi]e occiderent. **¶** uenientes
 dolose dixerunt ut sec[un]d[u]m p[ro]p[ri]e. et sibi
 ap[er]t[is] loca[m] ad monastriu[m] ostendunt.
 ille aut[em] malicia[m] eor[um] p[ro] cogno[uit] scens.
 usq[ue] ad ciuitate[m] montis ubi eu[m] occiderent
 cupiebat[is] cu[m] eis iuit. eo q[uod] n[on] iust[is] iura
 a[n]t[er]uenerit. sed ecce tanta pluuia et
 t[em]p[er]esta ier[us]al[em] uis[us] regit ut se n[on] iust[is]
 uide[n]t[ur] posse et se mou[er]e i[n] putat[is]. p[ro]
 stru[er]e uenit postulabat[is] et ut eos ui-
 uos abire p[er]m[itt]eret exualat. **¶** Eo
 ne effugit et senitate[m] maxima[m] ip[s]e
 uit. **¶** Illi q[ui] ad ip[s]a[m] uenerunt. et eos ama-
 dus euadens. et multa alia munera
 faciens ip[s]e q[ui]erit. **¶** Cetera annu[m] do-
 d. xx. q[ui] iudicij. **De s[an]cto valentino**

¶ Valentinu[m] q[ui] ualens tenens. h[ic] e[st]
 facit p[ro]fessio[n]is. u[el] d[icitu]r uale-
 tinu[s] q[ui] ualens cyro. i. miles xpi.
 quies d[icitu]r ualens. q[uod] nu[m]q[uam] e[st]it. for-
 ter forte se ualens defendit. potan-
 ter uinacis ualenti u[el] e[st]it uir-
 um uitando. p[er]uulit ydolatriam eua-
 cuando. defendit. h[ic] q[ui] ualens. et u[el]
 at p[ro]fessio[n]e. **De s[an]cto nomine**

¶ Valenti[us] reu[er]ens p[ro]f[ess]io[n]e fuit. q[ui] clau-
 di in p[ro]fessio[n]e ad se adu[er]sus facit
 intro g[ra]uit dicit. **¶** Cui d[icitu]r ualenti[us].
 Cur amica[m] u[er]a[m] n[on] i[n]uenis. ut deas
 n[on]os adorans sup[er] ar[chi]d[ia]m me g[ra]ui
 ualenti[us]. Cui ualenti[us]. si q[ui]m dei
 laus nu[m]q[uam] ista d[icitu]r. h[ic] ab ydol[is] a[n]i-

reus caris. **¶** Tom q[ui]e ualens adorans.
 Tunc q[ui]am q[ui] claudu[m] altabat dicit.
 Ad uis dicit ualenti[us] de s[an]ctate d[icitu]r
 ualenti[us]. Cui ualenti[us]. Ego de eis uil-
 dico. n[on] q[uod] fuit ho[m]i[n]is ualens. **¶** Toti in-
 mundicia pleu. **¶** Ad q[ui] claudi. si x[ristu]s
 uer[us] e[st] in i[n]d[ia]s q[ui] i[n]t[er]e. Cui ual-
 lenti[us]. **¶** Et x[ristu]s sol[us] e[st] i[n] q[ui] i[n]t[er]e. **¶** Et
 ala tua saluare. uel publica augebi-
 t. inuicem tuor[um] membra t[ame]n q[ui] d[icitu]r.
¶ Rudeat claudi altuab[is] d[icitu]r. **¶** V[er]u[m]
 iomatu audire q[ui] sapienter et uoce
 loq[ui]t[ur] ho[m]i[n]i u[el]t. **¶** Cui d[icitu]r q[uod] abi facia
 u[er]a tenent. **¶** Et t[ame]n cor claudi i[n]uicem
 al[is] e[st]. **¶** Tunc aut[em] quida[m] p[ro]f[ess]io[n]e iustit[ia]
 a[n]t[er]uenerit. **¶** Cui d[icitu]r q[uod] i[n]t[er]e. **¶** Tunc
 ihu x[ristu]s qui e[st] i[n]m[en]sum altu[m] d[icitu]r
 nu[m]q[uam] ista. ut ce d[icitu]r d[icitu]r u[el]t cogno[uit]t.
 Cui p[ro]f[ess]io[n]e. **¶** Cui d[icitu]r te d[icitu]r q[uod] x[ristu]s e[st]
 lura. **¶** Cui d[icitu]r si filia[m] mea[m] e[st]it u[el]t
 uerit facia q[ui]a q[ui] p[ro]p[ri]e. **¶** Tunc uale-
 tin[us] orant[is] ei filia[m] e[st]it u[el]t u[el]t. **¶** Et
 de dono sua q[ui]a. **¶** Tunc imp[er]ator
 ualenti[us] decollari p[ro]p[ri]e. **¶** Et an-
 nu[m] d[icitu]r e[st]it. **¶** **De s[an]cta juliana deuote.**
 Juliana d[icitu]r eu[er]logio p[ro]f[ess]io[n]e x[ristu]s
 medie desponsata e[st]it. **¶** et nollet s[ed]
 aliquaten[us] optari. **¶** n[on] u[el]t fide[m] x[ristu]s.
 iussit e[st]it p[ro]f[ess]io[n]e suus expoliari. **¶** et g[ra]ui
 sine e[st]it. ac ip[s]o p[ro]f[ess]io[n]e iudicij. Cui p[ro]f[ess]io[n]e
 f[ess]io[n]e. **¶** Dulcissima mea iuliana cur
 me ita deluisti. ut me sic uenit[is].
 Cui u[el]t si tu aduenis d[icitu]r me[um] ac
 queta t[ame]n alioquin nu[m]q[uam] d[icitu]r m[is]s[us] eris
 Cui p[ro]f[ess]io[n]e. **¶** I[uliana] mea h[ic] facit n[on] possum.
 q[uod] i[n] p[ro]f[ess]io[n]e ampu[m] facit caput meum. Cui
 iuliana. **¶** si ita times imp[er]atore[m] mor-
 tale. q[ui]m uil[is] ut ip[s]e u[el]t t[ame]n un-
 mortale. fac quicquid uis q[uod] me de-
 ape n[on] ualebis. **¶** Tunc p[ro]f[ess]io[n]e iussit n[on]

